

ningen, for den er unødvendig—: „Det vil sige, at de aflagte Regnskaber har været urigtige. Man har navnlig afsat en alt for lille Skadesreserve, idet man i stort Omfang har undladt at tage Hensyn til, at man maatte regne med en betydelig Mængde endnu ikke anmeldte Skader.“ Der mangler altsaa en Bestemmelse herom. I denne Forbindelse vil jeg gerne bemærke, at der efter min Mening bør indsættes en Bestemmelse om, at Vedtægten skal angive, hvor meget et Selskab uden Genforsikring maa overtage paa en enkelt Risiko. Ellers kan en enkelt Forsikring jo meget let komme til at ruinere det hele.

§ 20 taler om, at „Bestyrelsesmedlemmer og Direktører maa ikke gennem Deltagelse i Agent- eller Mæglervirksomhed eller i Kraft af økonomisk Interesse i saadanne Virksomheder skaffe sig Provision eller anden Indtægt af Forsikringer, Selskabet overtager“. Det kan saamænd være meget rigtigt at fastsætte, at en Direktør ikke skaffer sig Provision eller anden Indtægt af Forsikringer, som Selskabet overtager eller afgiver. Men jeg bemærker dog, at dette ikke kan forhindre, at en Bestyrelse forandrer en Direktørs Gage efter Størrelsen af de Forsikringer, han skaffer Selskabet, og man kan jo ikke forhindre en Direktør i at skaffe Selskabet Forsikringer; han kan, naar han er en dygtig Mand, ligefrem ikke undgaa, at noget saadant sker, og saadanne Forsikringer kan han jo skaffe, uden at man egentlig derfor kan sige, at han er Agent.

Der kunde endnu være en Del Punkter, som det ikke vilde være urimeligt, om man beskæftigede sig med. Men Tiden lider jo, endnu skal en Ordfører tale, Ministeren skal tale, og der bliver jo en Udvalgsbehandling. Jeg skal derfor her slutte med atter at pointere, at efter min Mening er det i Virkeligheden ikke noget effektivt Tilsyn, der skabes, og er det ikke det, maa man hellere lade det hele fare. Og saa desuden, dette, at alt for mange Selskaber med Loven i Haanden slipper udenom den. Dette er urigtigt. Man kan jo ret let stille Betingelser, som de skal opfylde, naar de skal betragtes som stærkt stedligt begrænsede. Men den faglige Begrænsning — ja, kan ikke omtrent ethvert Forsikrings-selskab siges at være fagligt begrænset? — er en farlig Ting. Nu kommer vi jo imidlertid eventuelt til at beskæftige os nærmere med Sagen i et Udvalg.

Veistrup: Jeg tror, at man, naar man ser paa det foreliggende Lovforslag og hører

den Mængde kritiske Bemærkninger, som er fremkommet fra de sidste to ærede Talere, maa betragte denne Lovgivning som en Forsøgslovgivning. Men det er i øvrigt rigtigt, at en Myndighed som den, der her er Tale om, er saa minimal, at den i Virkeligheden ikke betyder et effektivt Tilsyn.

Det Forslag til Lov om Forsikringsvirksomhed, der her foreligger, fremkommer for det første som et Produkt af Arbejdet i den Kommission, der har været nedsat angaaende dette Forhold, og dernæst tør jeg vel sige, at det fremkommer som et Produkt af de Forhold, vi har været Vidne til indenfor Forsikringsvirksomheden i de senere Aar. Der er et gammelt Ord, som siger: Af Skade bliver man klog, men sjældent rig. Der er i hvert Fald een Ting, vi er blevet rige paa i Kraft af disse Forhold, det er Erfaring. Denne Erfaring er ganske vist dyrekøbt, og vi er i hvert Fald ikke paa Grund af Forsikringsvirksomheden blevet rige herhjemme i de senere Aar. Tværtimod er der bibragt Samfundet uhyre Tab gennem de Forsikringskrak, vi har været Vidne til. Og det er ikke alene de nye Selskaber, de saakaldte Krigsselskaber, men ogsaa de gamle Selskaber, der i mange Tilfælde har uhyre store Tab at opvise. Man kunde spørge om, hvad Aarsagen er dertil. Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger herom uden dog at komme dybt ind paa hele dette Forhold.

Jeg tror ikke, det er Svindel og udelukkende Svindel, som er Aarsag hertil. Der er sikkert mange andre Aarsager. Det gælder i hvert Fald efter min Mening for de nye Selskabers Vedkommende, at der i høj Grad har manglet Erfaring og Dygtighed, ja, i adskillige Tilfælde har ganske sikkert Udueligheden siddet til Højbords indenfor de nye Selskaber. Men selv der, hvor Dygtighed og Redelighed parret med Erfaring har været til Stede, er der i mange Tilfælde lidt Tab. Det kommer af den simple Grund, at Forholdene, om jeg saa maa sige, har været stærkere end Personerne. Ikke alene paa dette Omraade, men i mange Henseender har vi maattet erkende, at selv om der har været præsteret aldrig saa godt et Arbejde og udvist aldrig saa stor en Dygtighed, har Forholdene været saa voldsomme, at de, som sagt, har været stærkere end Personerne.

Det er jo især indenfor den internationale Forsikringsart, der hedder Reassurance, at der er lidt store Tab, og ikke mindst har i mange Tilfælde de ulykkelige Valutaforhold, der har været til Stede i de senere Aar, været medvirkende til, at der er lidt saa